

Szankciópárti elit – megélhetéspárti „fajankók”

2022 november 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Nekünk függetlenség kell, nem pedig kiszolgáltatottság.

Zila János, az Alapjogokért Központ elemz?jének írása a 888.hu-n

Miközben Brüsszel közös uniós hitel felvételét szorgalmazza annak érdekében, hogy az EU Ukrajna m?ködését finanszírozza, az európai emberek egyre inkább a saját egzisztenciális körülményeikért aggódnak. Míg az európai elit valamiféle erkölcsi magaslatról prédikál, az emberek mind hangosabban követelik, hogy a vezet?ik els?sorban az ? nehézségeik megoldásával foglalkozzanak. A magyar baloldal álláspontja a brüsszelihez simul, ám régiónk egészében egyre nagyobb választói tömegek fordulnak szembe a háború- és szankciópárti politikusokkal. Már a *Wall Street Journal* újságírója is arra figyelmeztet, hogy a békét követel? politikai er?k és támogatóik megbélyegzése kontraproduktív.

A magyarországi baloldal els? embere, **Gyurcsány Ferenc** helyzetleírása szerint a magyar kormány politikáját a nemzetközi térben a dac határozza meg. Szerinte ez árulás, hiszen úgy véli, hogy a nemzeti érdek az Európa népeivel és Amerikával történ? er?sebb együttm?ködés. A *Demokratikus Koalíció* elnöke szerint hazánk csak azért képvisel különvéleményt Európában, hogy a kormányf? politikai szerepét er?sítse.

Ezzel párhuzamosan a *Momentum* a nemzeti konzultációban való részvételre buzdító plakátokat rongált meg, saját üzeneteit elhelyezve azokon. Mint ismert, a plakátok arra mutatnak rá, hogy Brüsszel szankciós politikája tönkreteszi Magyarországot. A baloldali párt szerint azonban *„a szankciók m?ködnek”*, és a jelenlegi – egyéb iránt Európa egészében megjelen? – válságjelenségek a kormányzat hazugságából fakadnak.

A balliberális érvelés mindig ugyanott lyukad ki. Az ? világukban rendszerint van valamilyen küls? igazodási pont, egy „jó” oldal, ahova állni kell. A barát-ellenség politikai logikáját a nemzetközi térben határozzák meg, majd onnan vetítik vissza a hazai közéletre. Ez a gondolkodásmód a nemzeti érdeket a barátok álláspontjához igazítja, így a másik oldallal való bárminem? egyezkedés b?n, erkölcsileg elfogadhatatlan, ha látszólag hasznos is. Gyurcsány érvelésében az is sokszor el?kerül, hogy az erkölcstelennek min?sített döntések meghozói a történelem ítél?széke el?tt könny?nek találtatnak majd.

> Önök Európában egyetlenként hivatalosan találkoznak, és kezet fognak a gyilkosokkal. Ez undorító. Lesz egy lábjegyzet a világtörténelem tankönyvében. Rongy emberek, kett?spont, felsorolás, és az önök neve ott lesz a kett?spont után.”

– mondta a kormánypártok háborúval kapcsolatos álláspontjáról szeptember végén.

Mellékes megjegyzésként álljon itt, hogy az egykor törökpártiként elítélt **Bocskai István** és az egyenesen **Török Bethlen**nek és **Mohamedán Gábor**nak nevezett erdélyi fejedelem ma a közmegegyezés szerint egyértelm?en pozitív történelmi személyiségek, akik egyébként messze nem örültek a török jelenlétnek, de a nyugati elnyomásért sem lelkesedtek. Mint Bocskai mondta: *„Csak a mi nemzetünk javát és magunk megmaradását nézzük.”*

A nemzeti oldal a küls? szerepl?k megítélésében semlegesebb. Amellett, hogy figyelembe veszi a fennálló szövetségi rendszereket, sokkal kevésbé válogatós, ha az ország érdekér?l van szó.

> Nekünk függetlenség kell, nem pedig kiszolgáltatottság. Amit most csinálunk, az, hogy amerikai függésre váltjuk az orosz függést. Ez persze kényelmesebb, mert az amerikaiak demokraták, szemben az oroszokkal, és ez politikailag talán kényelmesebb nekünk, de nem jó.”

– mondta **Orbán Viktor** Berlinben Európa jelenlegi energiapolitikai helyzete kapcsán.

A konzervatív oldal a döntések helyességét nem – egy sok esetben külföldön megfogalmazott – erkölcsi ítélet mentén tételezi, hanem a kézzelfogható nemzeti érdekb?l indul ki. A baloldal és a jobboldal politikai szótárában fordított az oldalak számozása. El?bbinél a valóság felett lebeg? ideológiai érvek találhatóak az els? oldalon, és csak a sokadikon a nemzeti érdek, utóbbinál ez éppen fordítva van.

Az egyik oldal azt mondja, hogy erkölcsileg az a helyes, hogy Magyarország Ukrajna oldalára áll a háborúban, és minden téren, minden lehetséges er?forrással támogatja a megtámadott országot, mert ez a helyes, ez az erkölcsös. Ezért kész fegyvereket adni, akár katonákat is küldeni a konfliktusba, emellett szankciókkal támadni azt az országot, amelynek energiahordozóitól az állampolgárok mindennapjai és az ország iparának léte függ. A

kormányf? másként beszél:

> Én nem vagyok hajlandó úgy segíteni az ukránokat, hogy közben tönkreteszem Magyarországot. Én nem vagyok hajlandó úgy segíteni az ukránokat, hogy közben magyarok halnak meg.”

Az emberek álláspontja a háború és a szankciós politika kérdésében egyre egyértelm?bb. A *Századvég* felmérése szerint
a szankciók elutasítottsága hazánkban már szeptember elején 72 százalékos volt.

Egy friss kutatás szerint emellett a választók ugyanilyen arányban szorgalmazzák, hogy ne a magyar adófizet?k finanszírozzák Ukrajnát. A háború és a szankciók hatásainak kiteljesedése nyomán nemcsak a mi sz?kebb régiónkban, de Európa egészében tovább er?södhet ez a megközelítés, s?t, ennek már most látszanak a jelei. Könny? eljutni arra a következtetésre, hogy ha az uniós társadalmakban csökken az életszínvonal, növekszik a nélkülözés, akkor az állampolgárok egyre inkább azt várják majd választott képvisel?ikt?l, hogy el?ször az ? problémáikat oldják meg.

Mi másért is választották volna ?ket?

William Nattrass, a *Wall Street Journal* prágai újságírója a napokban egészen pontosan ragadta meg, miért tekinthet? alapvet? politikai hibának, hogy az elit sztereotip módon *„önz?, kegyetlen fajankóknak állítja be”* politikája kritikusait. A mintázat nagyon ismer?s. Nattrass a cseh és szlovák politikai folyamatokat elemezve rámutat, hogy Ukrajna háborús er?feszítéseinek nagylelk? támogatása közben az említett országok vezet? politikusai megvetéssel fordulnak saját polgáraik irányába, akik inkább a megélhetésükért aggódnak. Míg Csehország és Szlovákia Kijevnek nyújtott, fegyverszállítmányokban is megnyilvánuló támogatása a nemzetközi f?sodratú médiában és az uniós találkozókon besöpri a dicséreteket, addig a cseh és szlovák társadalom egyre inkább ellenzi az ilyen fajta fellépést. A szerz? felhívja a figyelmet arra, hogy Szlovákiában olyannyira a visszájára sült el a küls? nyomáshoz való igazodás, hogy egy friss közvélemény-kutatás szerint a lakosság fele már egyenesen azt szeretné, hogy az oroszok nyerjék meg a háborút, Csehországban pedig a tüntet?k felt?n?en gyanakvóvá váltak Amerika szándékaival és geopolitikai befolyásával szemben. Ahogy az amerikai balliberális körök magyarországi befolyásszerzése körül kipattant guruló dollárok botránya, az említett két tény is arra utal, hogy rendkívül veszélyes az észnélküli beavatkozás a természetes szövetségesek belpolitikai folyamataiba. A másik oldalról nézve: a mostanihoz hasonló éles társadalmi helyzetekben óriási politikai hiba az emberek kézzelfogható érdekeinek háttérbe szorítása a mégoly hangosan erkölcsösnek mondott állásponttal szemben is. Nem véletlen, hogy az Egyesült Államok meghatározó sajtóorgánumának hasábjain is a magyar miniszterelnök *„Nekünk Magyarország az els?”* politikája szerepel ellenpéldaként.

A cikk felhívja a figyelmet, hogy a hazánkban a választópolgárok politikai táborokon átível? módon egyetértenek a kormány álláspontjával pl. fegyverszállítások elutasításával, és a többség elítéli Brüsszel szuicid szankciós politikáját. Európa egészére nézve is levonhatjuk azt a következtetést, hogy minden szempontból nagyon el?nyös lenne, ha az unió és a tagországok vezet?i végre egyértelm?en a kontinens érdekeit helyeznék az el?térbe.

A szerz?: Zila János, az Alapjogokért Központ elemz?je

www.888.hu

Ajánló